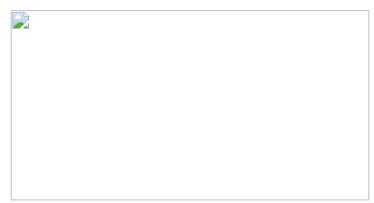
Palestijnse claims op het land zijn vals

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt 13 november 1996) (Laatste bewerking: 20 maart 2020)

Palestijnen openen een leeg museum

Het bewind in Ramallah heeft een *leeg* Museum voor Kunst, Geschiedenis en Cultuur geopend, het grootste en duurste project dat de Palestijnen ooit hebben ondernomen, kosten bijna 25 miljoen euro. 'Dit museum zal de wereld, de hele wereld, vertellen dat we hier zijn geweest, en dat we hier blijven, en dat we hier blijven om onze onafhankelijke Staat te vestigen,' zei Abu Mazen (Machmud Abbas) bij de opening. Wat ze in dit museum aan de wereld willen laten zien is vooralsnog een raadsel. Er bestaat namelijk geen 'Palestijnse' geschiedenis of cultuur. De geschiedenis kent geen onafhankelijke staat onder de naam Palestina, noch een Palestijns Volk. Daar is geen enkel historisch bewijs voor te vinden. Er heeft nooit in de hele geschiedenis een Palestijns volk bestaan. Er is een entiteit gecreëerd, die helemaal niet bestond. Er bestaat geen Palestijnse taal. Wat men tegenwoordig het Palestijnse volk noemt is niets anders dan een verzameling Arabieren uit verschillende Arabische landen. Ze spreken net als de ruim 300 miljoen andere Arabieren dezelfde taal. Vermeldenswaard is ook dat tijdens zijn regeerperiode van (20 jan. 1961 – 22 nov. 1963) John F.Kennedy een reeks uitspraken deed die inzicht geven in de Amerikaans-Israëlische betrekkingen tijdens zijn regeringsperiode. Kennedy had het nergens in zijn uitspraken over Palestijnen. Dat hoeft natuurlijk niemand te verwonderen want die bestonden er die tijd nog niet. Dat zou pas jaren later na zijn dood worden uitgevonden en gemeengoed worden.

Ontmoeting tussen president Kennedy en de legendarische *Golda Meir* (1898-1978).

De Palestijnen beschikken niet over een lange geschiedenis, of een bepaalde identiteit, of een gedocumenteerd erfgoed. Er is niets dat hen doet verschillen van de Arabische bevolking in bijvoorbeeld Jordanië, Egypte, Irak of een ander Arabisch land". Zie ook deze video. De Palestijnen zijn gewoon Arabieren en hebben geen voorouders in het land uit Bijbelse tijden die Israëlische en

Judeése soevereiniteit voorafgingen. Interessant is ook dat er tot nu toe nog nooit een archeologische vondst is gedaan waar de naam 'Palestina' of 'Palestijnen' op voorkomt.

Het conflict tussen Israël en het PLO-bewind in Ramallah vormt al tientallen jaren een van de meest problematische vraagstukken van de internationale politiek. Het idee dat de Samaria en Judea, in de volksmond de Westbank genoemd, bezet Palestijns land zijn en dat de PLO-Arabieren vechten voor de bevrijding van hun land op de Israëlische bezetter, is <u>één van de grootste leugens in de menselijke geschiedenis</u>.

Ook bestaat er geen enkel boek dat de geschiedenis behandelt van een Palestijns volk of een andere weergave van een bestaande Palestijnse cultuur. Noch verslagen van reizigers, of het nu christenen, moslims of Joden waren, vermeldden enige verdienste van blijvende aard met betrekking tot Arabische historische relatie tot het aloude Bijbelse land. Voor de Arabieren als geheel is er nooit een begrip als 'Palestina' geweest. 'Palestina' wordt eenmaal in de Koran genoemd als het "Heilige Land"- dat wil zeggen, heilig voor Joden en christenen.De geschiedenis meldt niets over een Palestijnse president of koning voordat de voormalige terreurbaas Jasser Arafat ten tonele verscheen.

De Egyptische vliegtuigkaper en aartsterrorist Jasser Arafat

Op 29 november 1947 stelde de Algemene Vergadering van de <u>Verenigde Naties in resolutie 181</u> een deling voor van het gebied ten westen van de rivier de Jordaan, het gebied dat door de Volkerenbond al in z'n geheel aan Israel was toegewezen en zelfs door de VN in Artikel 49 bekrachtigd. In resolutie 181 spreekt men van een Arabische staat en niet van een Palestijnse staat en wordt Israël maar liefst dertig keer als 'de Joodse staat' benoemd.

In de periode dat Jordanië en Egypte de gebieden bezetten die aan de Arabieren waren toegewezen (1948/1967) is er nooit een beweging geweest om de Bijbelse gebieden te scheiden van Jordanië en de Gazastrook van Egypte. Er was geen Arabische stroming, die in deze gebieden een eigen land nastreefde, of wilde opbouwen.

Het VN verdelingsplan werd aanvaard door de Joden maar niet door de Arabieren. Met de terugtrekking van de Britten uit het mandaatgebied 'Palestina' riep Israël op 14 mei 1948 haar onafhankelijkheid uit op door de VN toegekende gebied. De volkomen illegale beslissing van de Verenigde Naties, leverde de Arabieren in totaal maar liefst 82.7 procent land op dat aanvankelijk door de Volkerenbond aan de Joodse staat was toegewezen, en hielden de Joden daar maar17.3 procent van over wat ook nog eens voor 65 procent bestond uit woestijn.

Het door de Volkerenbond aan Israël toebedeelde grondgebied (inclusief het huidige Jordanië)

De dag daarna werd het nieuwe "Israël" aangevallen door de legers van 6 Arabische landen, <u>Egypte</u>, <u>Syrië</u>, Transjordanië, Libanon, <u>Saoedi-Arabië</u> en <u>Irak</u>, die het VN verdelingsplan niet aanvaarden. De aanvallende Arabische landen riepen de bevolking op zo snel mogelijk te vertrekken om hun intocht te vergemakkelijken, met de belofte op

spoedige terugkeer zodra de Joden waren verslagen. Vandaag heet het dat de Joden verantwoordelijk zijn voor het 'vluchtelingenprobleem' maar het is niets anders dan een zwendelpartij en het grootste internationale bedrog van de 20ste eeuw.

De oorlog van 1948 werd uitvoerig beschreven in de wereldpers en door de correspondenten van Arabische, noch westerse media, werd ook maar gesuggereerd dat Israël de Arabieren verjoeg. (zie o.m. "As Sarih", 30-03-1948; "Sada al Janub", 16-08-1948; "London Times", 5-05-1948; "The Economist", 2-10-1948; "Falastin" (Jordanië), 19-02-1949. De Londen Times, een krant zeer vijandig tegenover het Zionisme, publiceerde maar liefst 11 hoofdartikelen over de situatie in Palestina. In geen daarvan was zelfs een vage verdenking te bespeuren dat de Zionisten verantwoordelijk waren voor de vlucht van de circa 345.000 Arabieren (de cijfers werden later met honderdduizenden opgedreven). Het was direct na de oorlog dat de <u>vluchtelingenzwendel</u> zich ontwikkelde tot een internationale operatie. Zodra de rampenhulporganisatie van de Verenigde Naties begon met het uitdelen van voedsel, onderdak, kleding en medische hulp aan de 'vluchtelingen' kwamen massa's behoeftige Arabieren naar de kampen uit alle Arabische landen. De organisatie had geen mogelijkheid tot identificatie; de nieuwkomers tekenden dus eenvoudigweg het register als vluchtelingen en ontvingen gratis hulp.

Reeds in december 1948 rapporteerde Sir Rafael Cilento, de directeur van de hulporganisatie, dat 750.000 'vluchtelingen' werden geholpen. Rond juli 1949 bedroeg dat aantal al een miljoen. Het internationale Comite van het Rode Kruis nam ook deel aan die bezigheden. Het drong aan op erkenning van elke behoeftige Arabier in Palestina als een vluchteling. Zo kwamen er nog eens 100.000 bij op de lijst. Zo bestaan er dus nu, in de derde generatie, als gevolg van alle vervalsingen, een grote vage massa Arabieren, vermeld op officiële lijsten van de VN als Arabische vluchtelingen, beschreven als "slachtoffers van Israëlische agressie" vragend om hun recht op terukeer. Het vertrek van de 'vluchtelingen' ligt geheel op de schouders van de Arabische landen wiens boosaardige plan het was Israël te vernietigen. Pas later zagen de Arabieren de propagandistische waarde ervan in om Israël de schuld te geven. Emil Ghoury, secretaris van het Arabisch Hoger Comité, het officiële leiderschap van de Arabieren in 1948 zei in de "Daily Telegraph"van Beiroet, 6-09-1948: het feit dat er vluchtelingen zijn is het directe gevolg van de actie van de Arabische Staten door de verdeling en de Joodse Staat te verwerpen. De Arabische Staten zijn unaniem deze strategie overeengekomen en zij moeten delen in de oplossing van het probleem.In 1960 paste Emil Ghoury zijn eerste versie plotseling aan en zei in de VN (17-11-1960): "Het waren de (Zionistische) terreurdaden, vergezeld door algehele plunderingen, die de exodus van de Palestijnse Arabieren veroorzaakt hebben".

De roep om onmiddellijke actie tegen Israël uitte zich onder meer via de organisatie "al-Fatah" (de overwinning), die al in 1959 door Jasser Arafat en Abu Mazen (Mahmoud Abbas) in Koeweit was opgericht.

In de satuten van al-Fatah werden de volgende doelstellingen opgenomen:

"volledige bevrijding van 'Palestina' en de uitroeiing van het zionistische economische, politieke, militaire en culturele bestaan. Onze gewapende strijd heeft ten doel de zionistische staat te vernietigen en 'Palestina' volledig te bevrijden. Er is geen plaats voor Israël. Het maakt niet uit hoe lang het duurt tot ze verdwenen is. Jeruzalem is een symbool voor iedere moslim op de wereld. De Joodse aanspraken op de stad zijn vals en wij accepteren niets dan een volledig islamitisch Jeruzalem onder islamitisch beheer. Het

eind van het zionistisch wezen is een opdracht in de Koran".

Zo zei de hoofdonderhandelaar Nabil Sha'ath op 13 juli 2011 op de Libanese TV dat er geen sprake kan zijn van het accepteren van Israel: "Het verhaal van twee staten voor twee volkeren houdt in dat daar ginds een Joods volk zal zijn en aan deze kant een 'Palestijns' volk. Wij zullen dit nooit goedkeuren." Toen Israël in 2012 haar onafhankelijkheid vierde, ontkenden de kranten van het PLO terreurbewind opnieuw het bestaansrecht van Israël met Jeruzalem als hoofdstad. De krant Al Hayat Al Jadida gaf als commentaar: 'De oprichting van de fascistische staat Israël op de ruïnes van 'Palestina' is de grootste ontvreemding aller tijden en de meest criminele daad die de mensheid ooit heeft begaan. Het 'Palestijnse volk' lijdt als geen ander volk. De meest verschrikkelijke etnische zuivering in de moderne geschiedenis vindt hier plaats. Mag de onafhankelijkheid teniet worden gedaan en mag 'Palestina' opnieuw verrijzen. 'Ministers van het PLO-bewind roepen openlijk op tot vernietiging van Israël en zeggen dat de dag opnieuw zal komen dat ze in vrijheid in hun eigen land zullen wonen.

Het punt is niet "bezetting van gebieden" het punt is dat ze de staat Israël niet dulden. In het Engels spreken ze over vrede om de Westerse samenleving een rad voor ogen te draaien. De "Bende van Ramallah" streeft niet naar het einde van het conflict, maar naar de verandering van Israël in een 'Palestijnse' staat. De strategie is Israël in <u>fasen te liquideren</u>. De terreur en de tijd zullen hun werk doen. Dat is hun fasentheorie.Ook het opeisen van de stad Jeruzalem is volslagen ten onrechte want de stad is nooit in de hele geschiedenis de hoofdstad geweest van een Arabische of een moslimstaat. Jeruzalem is al meer dan 3000 jaar de hoofdstad van de kinderen van Israël.

Tijdens de eerste Arabische topconferentie in Alexandrië in 1964- toen de Bijbelse gebieden Samaria en Judea nog onder Jordaanse bezetting vielen- werd besloten tot de oprichting van de <u>PLO</u> (Palestinian Liberation Organization) die financieel gesteund zou worden door de Arabische Liga en de Sovjet Unie. In dat jaar duikt ook voor het eerst de term 'het Palestijnse volk' op.

Uitleg overbodig

Een bedenksel van terreurbaas Jasser Arafat om de verschillende terreurbewegingen onder deze gemeenschappelijke noemer te verenigen. Toen was er geen enkele Joodse 'nederzetting' in deze gebieden, noch was er sprake van enige Joodse 'bezetting'. Toch spreekt het handvest van de PLO vanaf haar oprichting over vernietiging van Israël en vonden er al diverse terroristische aanvallen plaats op Israëlisch grondgebied. De advocaat Ahmed Sjoekeiri, voormalig ambassadeur van Saoedi-Arabië bij de Verenigde Naties, werd de eerste leider van de PLO. In 1956 verklaarde hij in de Veiligheidsraad: "It is common knowledge that Palestine is nothing but Southern Syria".

Later bekende Arafat in zijn "geautoriseerde biografie" dat het Palestijnse volk geen nationale identiteit bezit en dat het concept van een 'Palestijns volk' en een 'Palestijns vaderland' werden uitgevonden voor politieke doeleinden om terrorisme en genocide te rechtvaardigen.

In 1968 werd de PLO omgevormd tot overkoepelende organisatie, waarin de verschillende aangesloten groepen zelfstandig konden blijven opereren. Behalve al-Fatah verenigden zich onder deze koepel ook een aantal andere terreurbewegingen zoals het Volksfront voor de Bevrijding van Palestina, gesteund door Irak en Libië onder leiding van George Habasj. De PLO als overkoepelende organisatie kwam onder leiding te staan van <u>Jasser Arafat</u>, Zowel de oprichting van de al-Fatah beweging als de oprichting van de PLO gebeurde dus in een tijd dat de "Westelijke Jordaanoever" en "Oost Jeruzalem" door Jordanië bezet waren.

Met het ontstaan van de PLO bleek echter al spoedig dat de uit het niets getoverde 'Palestijnen' niet alleen om dit gebied ging maar om het hele voormalige Britse mandaatgebied Palestina, dus inclusief het deel wat de VN aan Israël had toegewezen. Tijdens de "Zesdaagse oorlog" van 1967 heroverde Israël Samaria en Judea en het oostelijk deel van Jeruzalem op Jordanië, de Golanhoogvlakte (het Bijbelse Basan) op Syrië en de Gazastrook op Egypte. Dit betekende een terugkeer van het Joodse volk naar het aloude Bijbelse land, naar de bergen van Samaria en Judea en hun 3000 jaar oude hoofdstad Jeruzalem. Deze gebeurtenis is een van de grootste wonderen die de wereld ooit heeft aanschouwd. Israël veroverde het land dus niet op 'Palestijnen' zoals velen tegenwoordig geloven, maar op Jordanië. Vanaf de oorlog van 1967 etaleerde de PLO zich als een stel gewetenloze en koelbloedige moordenaars. Zij richtten hun terreuracties, waarbij veel onschuldige slachtoffers vielen, voornamelijk tegen Israël maar deels ook tegen niet-Israëlische doelen, zoals de internationale vliegtuigkapingen.

"The Jews took no one's land" zei Joseph Farah, een Amerikaan van Arabische afkomst en Midden-Oosten deskundige, op 25 april 2002 in een interview voor Arutz-7 radio: "Er bestaat niet zoiets als een Palestijns volk. Er heeft in de hele geschiedenis nooit een Palestijns volk bestaan. Er is een entiteit gecreeerd, die helemaal niet bestond. Er bestaat geen Palestijnse taal, geen Palestijnse cultuur en er is nooit sprake geweest van een land dat bestuurd werd door Palestijnen. Wat men heden ten dage het Palestijnse volk noemt is niets anders dan een verzameling Arabieren uit verschillende Arabische landen. Ze spreken net als de 300 miljoen andere Arabieren dezelfde taal en prevelen allemaal vijf keer per dag: "Allahu akbar"- Allah is groter dan de God van Israël. Zij noemden zich nooit 'Palestijnen'. Er is niets dat hen doet verschillen van de Arabische bevolking in bijvoorbeeld Jordanië, Egypte, Irak of een ander Arabisch land".

Interview uit Koeweit: Er bestaat geen 'Palestina' en geen Israëlische 'bezetting'

Een opmerkelijk bericht ook uit Koeweit wat voor heel wat commotie heeft gezorgd in de Arabische media en sociale netwerken. Een schrijver uit Koeweit zei recent dat Israël een onafhankelijke en legitieme soevereine staat is en dat er geen bezetting is maar eerder "een volk dat terugkeert naar het haar beloofde land." De auteur, Abdullah Al-Hadlaq, deed zijn uitspraken <u>in een interview</u> dat werd uitgezonden op 19 november 2017 op het Koeweitse tv-kanaal <u>Alrai TV</u> en vertaald door het Middle East Research Media Institute (<u>MEMRI</u>). Auteur Abdullah Al-Hadlaq zei ondermeer in het interview: "Toen de staat Israël in 1948 werd opgericht, was er geen staat die 'Palestina' heette. Of we dat nu leuk vinden of niet, Israël is een onafhankelijke soevereine staat. Het bestaat, heeft een zetel bij de Verenigde Naties en wordt door de meeste vredelievende en democratische landen erkend. De groep staten die Israël niet erkennen, zijn de landen van tirannie en onderdrukking. De staat Israël heeft wetenschappelijke centra en universiteiten die zelfs de oudste en meest machtige Arabische landen missen. Dus Israël is een staat en geen terreurorganisatie. Er is geen bezetting. Er is een volk dat terugkeert naar zijn beloofde land. Weet je dat de geschiedenis van de Israëlieten heel oud is, lang vóór de islam? Daarom moeten wij moslims erkennen dat de Israëlieten recht hebben op dat land en dat zij het niet hebben geplunderd.

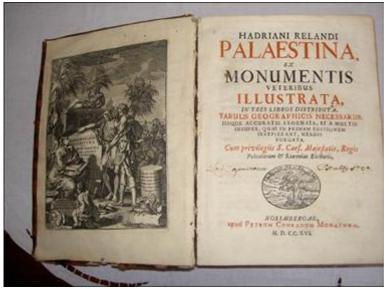
Zelfs de Koran is niet onduidelijk over wie recht heeft op het land. Volgens de Korandeskundige Sheikh Dr. Muhammad Al-Husseini laten de commentatoren in de 8ste en 9de eeuw er geen twijfel over bestaan dat Eretz Israël door God is gegeven aan het Joodse volk als een eeuwig durend bezit. Er bestaat geen enkele aanwijzing dat dit land voor de islam bestemd is. Zo citeerd Muhammed ibn Jarir al-Tabari (838-923) koranvers 5:21 als volgt: 'O mijn volk! Trek het Heilige Land binnen dat God voor u bestemd heeft. En tot Mozes en zijn volk, de kinderen van Israël, zei God dat ze het land in bezit moeten nemen.' Muhammed al-Husseini: 'Geen enkel ander volk hoe hard ze ook schreeuwen kunnen aanspraak maken op dit land.' Ook Sura 7:136-137 en Sura 17:103-104 verwijzen naar Israëls recht op het land.

Ook volgens professor Nissim Dana, Midden-Oosten expert en verbonden met de Ariel University in Samaria, bevestigd de Koran dat het land Israël aan de kinderen van Israël toebehoort. In zijn boek: 'Whom Does this Land Belong to' onderbouwt hij dit samen met arabisten en belangrijke Koran commentatoren. Professor Dana zegt dat Israël acht maal wordt genoemd in de Koran, en nergens staat dat het Land aan de moslims toebehoort. In Koran 7:7 staat nota bene dat God Zelf het land aan de Joden gaf. Volgens de Koran reikt het land Israël van

de Nijl tot de Eufraat en zelfs Mohammed zei op zijn sterfbed, dat God door de mond van Mozes heeft gezegd dat het Land Israël aan het Joodse volk toebehoort. Israël is van de Joden tot de Dag des Oordeels'(Sura 5:21). De Jordaanse Sheikh Ahmad Adwan schreef op zijn Facebook pagina: 'Palestine does not exist, Allah has promised Israel to the Jews'(Sura 26:59). Deze moslim beschuldigt de 'Palestijnen' ervan dat zij o.a. kindermoordenaars zijn omdat zij hun eigen volk als menselijk schild gebruiken.

Palestina is Latijn voor 'het land van de Filistijnen' en is tevens een Grieks-Romeins woord afgeleid van het Hebreeuwse woord plishtim-Filistijnen. Arabisch kent geen 'p', dus Palestina bestaat niet. In het Arabisch heet het Falastin en bij de Joden Eretz Jisraeel- het Land Israël. Het was de Romeinse Jodenhater keizer Hadrianus in 135 n.Chr., die Judea dat toen al eeuwenlang onder deze naam bekend stond, verving door Palestina. Hij hoopte dat met deze daad de namen Israël en Judea in de vergetelheid zouden raken. Tot in de negentiende eeuw werd de naam Palestina vooral gebruikt door katholieken uit Italië, Spanje en Latijns Amerika. Tot 1922 (het Britse mandaat), was Palestina nooit een politieke entiteit geweest en had het daardoor ook geen duidelijk afgebakende grenzen.

De Filistijnen waren een niet semitisch volk maar afstammelingen van de Pelasgen (Pre-Grieken) afkomstig van het eiland Kreta, dat in de Bijbel Kaftor genoemd wordt. De hele regio- door de Britten het mandaadgebied Palestina genoemd- bestond eeuwenlang uit niets anders dan woestijn en uitgestrekte moerasgebieden. Dat betekent echter niet dat er niet altijd een sterke Joodse aanwezigheid was in het land. In het boek "Palaestina ex monumentis veteribus illustrata" schrijft geograaf, en <u>cartograaf Hadrianus Relandus</u> (Adriaan Reland) de resultaten van zijn onderzoeken in het Heilige Land rond het jaar 1695. Relandus beheerste veel talen waaronder Aramees, Hebreeuws en Oudgrieks. Hij heeft in die tijd de namen van in totaal 2500 nederzettingen onderzoeht.

De herkomst van de meeste van nederzettingen gaat terug op de Bijbel, de en andere geschriften van het Talmoed jodendom. Relandus gaf in zijn werk precieze bronvermeldingen aan. Slechts in enkele gevallen waren zulke namen tot het Latijn of Grieks te herleiden. Geen enkele van deze namen komt oorspronkelijk uit het Arabisch. Het huidige Ramallah bijvoorbeeld heette vroeger Betala, wat teruggaat op het Bijbelse Bet El (Bethel). Ook meldde Relandus dat het land woest en leeg was. De meeste bewoners leefden in steden als Jeruzalem, Zefat, Akko, Jaffa, Tiberias en Gaza. In deze steden vormden de Joden de meerderheid van de bevolking. Sommige inwoners waren, zo schrijft Reland, christen, maar een aantal

moslims was verbazingwekkend gering. Als er al islamitische Arabieren in deze steden leefden, waren het bedoeïenen. In de loop der eeuwen nam het aantal in dit gebied levende Arabieren vanzelfsprekend toe, maar ze hebben in geen enkele periode van de geschiedenis een apart volk gevormd.

In de stad Jeruzalem was in het jaar 1854 2/3 van de bevolking joods. In 1906 telde Jeruzalem ca 60.000 inwoners, waaronder 7000 moslims, 13.000 christenen en 40.000 Joden. Een in 1931 door de Britten gehouden volkstelling wijst uit dat de geboorteplaatsen van de in 1931 aanwezige moslims waren: Albanië, Algerije, Australië, Midden-Amerika, Cyprus, Egypte, Frankrijk, Griekenland, India, Irak, Marokka, Palestina, Iran, Zuid-Amerika, Spanje, Syrië, Transjordanië, Tripoli, Tunis, Turkije, Engeland, Noord-Amerika, Rusland, Jemen, enz. Hamas Minister van Binnenlandse Zaken en Nationale Veiligheid Fathi Hammad geeft ook een antwoord over wie de Palestijnen werkelijk zijn.

Nog steeds dragen heel wat Arabieren die nu tussen de Jordaan en de Middellandse Zee wonen de achternamen die hun Arabische landen van herkomst verraden. Allemaal import dus 'afgezien van de paar moslims, die daar als rondzwervende bedoeïenen aanwezig waren. Gedurende de 19 jaar dat Samaria en Judea, inclusief Jeruzalem door Jordanië was bezet en Gaza door Egypte, sprak niemand over een Palestijnse staat, noch de Arabische wereld, noch de Verenigde Naties. Niemand vroeg aan Jordanië en Egypte de gebieden aan de 'Palestijnen' over te dragen. Niemand had toentertijd ooit van een Palestijns volk gehoord. Dat bestond gewoonweg niet! Het PLO bewind en met hen diverse anti-Israël groeperingen, schrikken er niet voor terug de geschiedenis te herschrijven, alleen maar om de Joodse aanspraak op het Beloofde Land ongedaan te maken.

Het ontbreekt dit soort figuren volledig aan overtuigend bewijs de Joodse historische claim op het Bijbelse grondgebied onderuit te halen, ze zwetsen maar wat raak. Israël is niet tegen een Palestijnse staat ten strijde getrokken en bezet dus ook geen Palestijns land. Israël veroverde de gebieden Samaria, Judea en Gaza, niet op de Palestijnen maar op Jordanië en Egypte. Jeruzalem was nooit de hoofdstad van een andere staat dan Israël en al helemaal niet van een staat die nooit heeft bestaan. Zelfs in de tijd van de Ottomaamse Turken stond Jeruzalem nauwelijks in de belangstelling van de islam. Die belangstelling ontstond pas nadat de Joden waren begonnen met de opbouw van hun aloude verwoeste land.

"De bende van Ramallah" is naarstig op zoek naar een historisch verhaal die hun claim op het land zou kunnen bevestigen. Terwijl de islam pas 2000 jaar later ontstond, beweerde Omar Ja'ara, docent aan de Al-Najah universiteit in Nablus, op de officiële PLO-tv dat Mozes in werkelijkheid een moslim was die 'de moslims van de kinderen Israëls uit Egypte' leidde naar het beloofde land, dat volgens hem 'de eerste bevrijding van Palestina' was. 'Wij hebben (in de Koran) een grote leider, Saul, die het volk van de reuzen versloeg en Goliath doodde. Dit was een grote moslimoverwinning. De moslims van de kinderen Israëls trokken onder het leiderschap van Mozes uit Egypte. Jammer genoeg ontkennen veel onderzoekers de Exodus van het onderdrukte volk dat werd bevrijd door een grote leider, Mozes de moslim, de gelovige leider, de grote moslim.'

De radio van het PLO bewind zond een historisch programma uit waarin historicus Nabil Alqam Israël elk recht op het land ontzegde. Hij zei op 22 oktober 2009 voor de PLO-tv: 'De Palestijnse geschiedenis in dit land gaat wel vijfduizend jaar terug. Dit in tegenstelling tot de Joodse geschiedenis. Waarom legt de Israëlische bezetter zich zo toe op diefstal, culturele diefstal, en vernietigt hij daarbij erfgoed van de Palestijnen en hun geschiedenis? Israël is op zoek naar een verleden in dit land, maar dit land is al meer dan vijfduizend jaar met de Palestijnse geschiedenis verbonden. Israël steelt Palestijnse symbolen uit de geschiedenis en vervalst ze tot Joodse symbolen. 'Saleh Rafat, een andere dwaalgeest zei een week eerder in hetzelfde tv-programma dat Israël ook de Palestijnse keuken, de kleding en architectuur gestolen heeft. 'Het is onze bedoeling de Palestijnse geschiedenis en het Palestijnse erfgoed te heroveren. We verzetten ons tegen de poging van de Israëlische bezetter, het nationale erfgoed van ons Palestijnen te roven', verklaarde Rafat. 'Zelfs de talloze watertunnels onder de Oude Stad Jeruzalem en de Al Aqsa moskee, die uit de Palestijnse tijd stammen, beschouwen de Israëlis als hun Joodse tempel.'Zo beweerde het Hoogste Islamitische Comité in 2009 voor het eerst dat de Palestijnen al in dit land hebben gewoond ten tijde van de Bijbel en dat hun geschiedenis zelfs teruggaat tot 7500 v.Chr.

Richard Kemp: 'Diegenen die Israël's bestaansrecht ontkennen zijn de nazi's van vandaag'

Kolonel Richard Kemp heeft degenen die het bestaansrecht van Israël ontkennen, beschreven als 'nazi's van de 21ste eeuw'. In een korte clip omtrent de documentaire 'Whose Land?', die hijzelf presenteert, klaagt het voormalige hoofd van de Britse strijdkrachten in Afghanistan waarom het bestaansrecht van andere naties niet ter discussie wordt gesteld, behalve voor Israël, met beschrijvingen van vooroordelen als puur en simpel antisemitisme": "De documentaire 'Whose Land?' Is niet bedoeld om het bestaansrecht van de staat Israël te rechtvaardigen. Ik vind zo'n argument afschuwelijk. Het is puur antisemitisme om het bestaansrecht van Israël in vraag te stellen. Dergelijke fundamentele vooroordelen zijn geen reactie of tegenstrijdig argument waard.

Hoe vaak komt het bestaansrecht van Groot-Brittannië op losse schroeven te staan? Of de Verenigde Staten, Duitsland, Frankrijk, China, Rusland, India, Saoedi-Arabië, Iran of een ander land. Hoe vaak wordt het bestaansrecht van een ander land dan Israël in vraag gesteld, betwist, gedebatteerd, besproken? Om dit te doen is uitzonderlijk. Uitzondering is enkel van toepassing op de Joodse staat. Het komt dus neer op puur en eenvoudig antisemitisme.In nazi-Duitsland, werd het recht van Joden om bedrijven te bezitten, om eigendommen te bezitten, om vrij hun beroepen te kiezen, om naar school van hun keuze te gaan, om medische behandeling te ondergaan, om een normaal leven in de gemeenschap te leiden, geheel ontzegd.

Tegenwoordig eisen Israels vijanden dat de Joodse staat wordt geïsoleerd, uitgesloten en verbannen uit de gemeenschap van naties. Deze mensen zijn de nazi's van de 21ste eeuw. Hun argumenten zijn geen antwoord waard. Deze hedendaagse nazi's zijn verantwoordelijk voor de grootste lastercampagne in de geschiedenis van de mensheid die valse verhalen verspreidt, die de geschiedenis vervalst en vervormt, leugens verspreidt, bespotten, afwijzen en zonder reden verachten met slechts één doel: de natiestaat van het Joodse volk, Israël, af te schaffen.

'Whose Land?' Is niet bedoeld om het recht van Israël om te bestaan te rechtvaardigen. In plaats daarvan vertelt het gewoon de waarheid – een waarheid die duidelijk, onbetwistbaar en ondubbelzinnig is. De waarheid, die omwille van de menselijke beschaving en fatsoen, moet worden gehoord boven de groeiende kakofonie van degenen die roepen om de wereld op te zetten tegen de Joodse staat en wiens valse propaganda niet enkel de onschuldigen misleid en de brainwashed, maar de achteloze tevens aanzet tot geweld en haat."

De Palestijnen zouden al tegen de Romeinen gevochten hebben

De geschiedvervalsing van de Palestijnse terreurleiders in Ramallah neemt dikwijls ongekende vormen aan. Tijdens een uitzending op de officiële Palestijnse televisie op 27 december 2014 werd de fabel verkondigd dat de 'Palestijnen al vochten tegen de Romeinen. Werd eerder al de Jood Jezus al tot 'Palestijn' omgetoverd, nu verandert de Palestijnse televisie in deze uitzending zelfs het gehele Joodse volk ten tijde van de Romeinen in 'Palestijnen'. Zo wordt de Joodse opstand tegen de Romeinen – vaststaand volgens alle historici – opeens een 'Palestijnse' opstand. Het is dus een totaal bespottelijke bewering. Er waren opstanden tegen het Romeinse Rijk door de Joden in Judea in de jaren 66-73 en 132-135 van de gewone jaartelling. Van Palestina had toen nog nooit iemand gehoord. En zo blijven de landrovers in Ramallah hun eigen bevolking voorliegen.

Sommige fantasten waaronder terreurleider Mahmoud Abbas, nemen zelfs hun toevlucht tot Bijbelse volkeren, hoewel ze niet in de Bijbel geloven. Zo zouden de Palestijnen afstammen van de Jebusieten, Hetieten, Filistijnen en Kanaänieten. Deze volken komen geen van allen voor in de Koran. Abbas beweerde in april 2018 in de VN-Veiligheidsraad dat de Palestijnen nakomelingen zijn van de Kanaänieten: 'Wij zijn de Kanaänieten, die al vijfduizend jaar in Palestina wonen. Ons volk is diep geworteld in dit land. Wij, het Palestijnse volk, hebben steden gesticht, ons vaderland opgebouwd en daarmee een grote bijdrage geleverd aan de mensheid en de beschaving.' Ondanks alle historische feiten legt deze dwaas steeds meer de verbinding met volken die in het land woonden voordat de Israëlieten na de uittocht uit Egypte het land Kanaän introkken. Veel Palestijnen beweren dat zij nakomelingen zijn van de Jebusieten. Dat beweert ook Ibrahim Abdullah Sarsur, leider van de Islamic Movement in Israël. Deze Arabieren zouden de stad Jeruzalem hebben gesticht lang voordat de Joden ten tonele verschenen. De Jebusieten waren echter geen Arabieren. Ze hebben in feite geen idee waar ze het over hebben want de genoemde volken zijn geen van allen afkomstig van Sem maar van Cham en zijn dus geen Arabieren. De terreurbaas Jasser Arafat sprak steeds over zijn Filistijnse volk.

Hij proclameerde ook dat de 'Palestijnen' afstammelingen zijn van de Filistijnen maar daarvoor bestaat eveneens geen enkel bewijs. Door zich uit te geven als nazaten van de Filistijnen en zelfs de Kanaänieten, claimen ze twee keer slachtoffer te zijn geworden van de Joden. Er bestaat echter geen enkele connectie tussen deze uitgestorven volkeren en de Arabieren die zich Palestijnen noemen. De "Bende van Ramallah" doet verwoede pogingen om hun wortels te vinden in dit land. Zodra men kritiek levert op deze historische onzin, eisen nota bene oude christelijke westerse volken van om het leugenverhaal van de Palestijnen te respecteren. Het maakt kennelijk totaal niet uit of hun beweringen historisch kloppen. Maar al hun beweringen berusten op leugens. In een interview van 31 maart 1977 met de Nederlandse krant Trouw , zei Zahir Muhsein, lid van het uitvoerend comité van de PLO:

"Het Palestijnse volk bestaat niet. De oprichting van een Palestijnse staat is slechts een middel ter voortzetting van onze strijd tegen de staat Israël voor onze Arabische eenheid. In werkelijkheid is er heden geen verschil tussen Jordaniërs, Palestijnen, Syriërs en Libanezen. Alleen om politieke en tactische redenen spreken we heden over htr bestaan van een Palestijns volk, daar de nationale Arabische belangen vereisen dat we het bestaan poneren van een afzonderlijk "Palestijns volk" om het Zionisme tegen te gaan. Om tactische redenen kan Jordanië, dat een soevereine staat is met vastgelegde grenzen, Haifa en Jaffa niet opeisen, terwijl ik als Palestijn, zonder twijfel Haifa, Jaffa, Beer-Sheva en Jeruzalem kan eisen. Maar vanaf het moment dat wij ons recht op geheel Palestina laten gelden, zullen we zelfs geen minuut wachten om Palestina en Jordanië te verenigen.

Zie ook hoe de minister van Binnenlandse Zaken en Nationale Veiligheid Fathi Hammad van Hamas, het Palestijnse <u>propagandasprookje ontkracht</u> dat de 'Palestijnen' een eigen afstamming zouden hebben. "Wij hebben allemaal Arabische wortels. De helft van de 'Palestijnen' zijn Egyptenaren en de andere helft zijn Saoedi's."

Hamas minister Fathi Hammad ontkracht het Palestijnse propagandasprookje.

Mahmud Al-Zahar leider en mede-oprichter van de terreurbeweging Hamas, heeft openlijk toegegeven dat het idee van een historische 'Palestijnse natie' slechts een propagandastunt is van allen die tegen de wedergeboorte

van Israël zijn. Dat zei hij in een interview met het tijdschrift 'The Economist'. Op het officiële televisiestation van Hamas in Gaza, stelde Mahmoud Al-Zahhar op 18 november 2010 de kijkers de uitroeiing van de Joden in het vooruitzicht. Hij legde uit hoe 'logisch' het is dat er geen plek is voor Joden in Israel/Palestina en dat hen de algehele uitroeiing wacht. Want in Europa zijn de Joden ook steeds verdreven, uit Frankrijk bijvoorbeeld omdat ze "het bloed uit de Fransen zogen" *. Daarom "hebben de Fransen de Joden afgeslacht", aldus Al-Zahhar. In een bijzondere holocaust-ontkenning zegt hij dat ook "Duitsland de Joden verdreef in 1945". Ook het Handvest van Hamas staat bol van het antisemitisme en roept op tot het

doden van alle Joden. De wereldleiders denken dat met een PLO-staat de problemen in het Midden-Oosten zijn opgelost, maar dat is niets anders dan een illusie.

Achmed Jibril, leider van het door Syrië en Iran gesteunde Volksfront voor de bevrijding van Palestina, zei in een interview met Associated Press dat de staat Israël van de aardbodem dient te verdwijnen. Nabil Sha'ath, een leugenachtige marionet van het PLO-bewind en voormalig minister van BZ, zei: "Israël moet niet denken dat zij de nederzettingen in de bezette gebieden kunnen behouden evenmin als de stad Jeruzalem. En zij hebben het ook mis als ze denken dat ze drie miljoen Palestijnse vluchtelingen tegen kunnen houden terug te keren als de staat Palestina eenmaal een feit is.' Hanai al-Hassan, een hoge adviseur van wijlen Arafat maakte het volgende bekend: "De Palestijnen zullen al hun geweren tegen Israël inzetten als Israël niet volledig aan onze eisen voldoet." De PLO-tv roept met regelmaat de Israëliërs op om 'terug te keren' naar hun oorspronkelijke thuislanden waaronder Rusland, Oekraïne, Polen, Duitsland en Ethiopië zodat de 'oorspronkelijke' Arabische bewoners de steden zoals Akko, Haifa en Jeruzalem weer in bezit kunnen nemen. Natuurlijk reppen ze met geen woord over het feit dat zijzelf uit allerlei landen afkomstig zijn zoals eerder al aangegeven.

De "Bende van Ramallah" is nu 'waarnemend niet-lidstaat van de Verenigde Naties'.

De Verenigde Naties heeft op 29 november 2012 besloten, de in maatpakken gestoken "Bende van Ramallah" te honoreren met een status van "waarnemend niet-lidstaat". Met deze beslissing zijn de Bijbelse gebieden Samaria en Judea omgetoverd tot 'Palestina' en daarmee een regelrechte schending van de Oslo-akkoorden waarin is overeengekomen dat een zelfstandige PLO-staat op Israëls aloude grondgebied, alleen tot stand kan komen door bilaterale onderhandelingen. In deze akkoorden werd onder meer afgesproken om alle openstaande kwesties tussen Israël en het PLO-bewind uitsluitend via onderhandelingen op te lossen (Oslo 1 artikel 15) en geen unilaterale stappen te ondernemen (Oslo 2 artikel 31.7).

Ondanks deze verdragen stemden maar liefst honderd achtendertig landen voor de motie, negen stemden tegen: Israël, de VS, Canada, Tsjechië, Panama, Marshal Eilanden, Micronesië, Nauru en Palau, 41 landen onthielden zich van stemming, waaronder Duitsland, Groot-Brittannië, Polen, Nederland en Zuid-Korea. Door vóór te stemmen of zich van stemmen te onthouden, hebben onder meer de Europese landen opnieuw laten zien een ontstellend gebrek aan inzicht in het conflict te hebben. Mazen en consorten werd geen strobreed in de weg gelegd toen men eerst weigerde de staat Israël als Joodse staat te erkennen en vervolgens wegliep van de onderhandelingstafel. De beslissing van de VN wil niet zeggen dat het bewind in Ramallah nu stemrecht heeft in de Algemene Vergadering van de VN en is het eveneens niet mogelijk om resoluties in te dienen. Wel kunnen ze nu toetreden tot VN-organisaties en volkenrechtelijke verdragen, o.a. tot de internationale burgerluchtvaartorganisatie en tot het verdrag over zeerechten. Verder krijgen ze toegang tot de internationale jurisdictie.

De "Bende van Ramallah" viert feest in de VN

Hoewel de motie grotendeels symbolisch is, omdat resoluties van de Algemene Vergadering niet juridisch bindend zijn, sprak Abu Mazen in zijn toespraak voor de VN van een "geboorteakte voor de Palestijnse staat" en begon gelijk met aanklachten tegen Israël. Naast lof voor zijn "geliefde martelaars" sprak hij over bezetting van Palestijns land, en beschuldigde hij Israël van racisme, apartheid, kolonialisme en moderne etnische zuivering. Ook zei hij dat Israël gefaald heeft het 'vredesproces' te redden. Hij zei met niet minder genoegen te nemen dan een onafhankelijke staat in de sinds 1967 'bezette gebieden' met Oost-Jeruzalem als hoofdstad en een oplossing voor het vluchtelingenprobleem.

Tijdens zijn 'overwinningsceremonie' in Ramallah, beloofde Mazen zijn toehoorders dat zij op een dag ook over Oost Jeruzalem zullen heersen. "Op een dag zal een jonge Palestijn de Palestijnse vlag hijsen boven Jeruzalem, de eeuwige hoofdstad van Palestina." Tijdens de feestelijkheden werd zelfs opgeroepen om "Tel Aviv te bombarderen en de oorlog voort te zetten totdat Palestina Israël zou vervangen."

De Israëlische ambassadeur bij de VN, Ron Prospor, zei als reactie op de beslissing van de Algemene Vergadering dat niets de 4000 jaar oude band van het Joodse volk met zijn historische en

Bijbelse thuisland kan ontkrachten. 'Dit is niet een geschil over land, maar een ontkenning van het bestaan van de Staat Israël', zei Israëls premier Benjamin Netanyahu. 'Ze voeden de jongere generatie op tot haat. Ze voeden op tot de vernietiging van Israël. Ik zie hier geen toespraak over vrede, dit is geen toespraak die de weg baant tot co-existentie'. Netanyahu zei in een verklaring dat de 'Palestijnen' door naar de VN te gaan alle "overeenkomsten met Israël geschonden hebben, en Israël dienovereenkomstig zal handelen". "Er komt geen Palestijnse Staat, totdat Israël wordt erkend als Joodse Staat, naast een oplossing om het conflict te beëindigen. Israël zal niet toestaan dat Judea en Samaria een terreurbasis wordt, van waaruit raketten worden afgeschoten op Israëlische steden," aldus Netanyahu. Verder liet hij weten dat de internationale gemeenschap er goed aan doet om eindelijk de essentie van het conflict te doorgronden. De beslissing van de VN is niets anders dan een politieke oorlog tegen Israël.

Hoewel de meeste negatieve reacties uit Europa kwamen, zijn Israëlische functionarissen er van overtuigd, dat de regering-Obama erachter zat. "Dit is een verhulde bedreiging, georkestreerd door Washington", vertelde een hoge Israëlische diplomaat aan de Israëlische krant Yediot Achronot. De bedoelingen zijn duidelijk! Het PLObewind in Ramallah wil Israël van de kaart van het Midden Oosten verwijderen en weet zich daarbij gesteund door de hele islamitische wereld en een groot deel van de rest van de wereldgemeenschap. Wij willen een Islamitische staat op elke vierkante centimeter van ons Heilige land, aldus de islamitische studentenraad van de Universiteit van Hebron.

Nieuw logo van "De bende van Ramallah" laat niets te raden over.

De negatieve berichtgeving over Israël internationaal, maakt deel uit van een plan om het volk van Israël te vernietigen en uiteindelijk om zo de terugkomst van Jezus te verhinderen en de oprichting van Gods Koninkrijk. Maar niemand in deze wereld bepaald wat er uiteindelijk met Israël gebeurt. Geen enkele terreurbeweging, noch de Verenigde Naties, zullen er in slagen Israël te vernietigen want de "Eeuwige God" is met hen. Het is God die deze geschiedenis schrijft. Israël zal uiteindelijk zegevieren zoals dat de hele geschiedenis al het geval is geweest. Niemand is er tot dusver in geslaagd het volk van Israël uit te roeien. Alle wereldmachten hebben het geprobeerd. Het heeft miljoenen van hen het leven gekost maar ze zijn er nog steeds en zullen blijven, zelfs tot in Eeuwigheid.

Het is al zo vaak bewezen: alle claims op het land door Arabieren die zich Palestijnen noemen is niets naders dan bedrog. Ze hebben nooit land verloren! Ze hebben nooit land gehad! Het zijn niets anders dan indringers die een land opeisen wat nooit van hen geweest. Het past ook in de videoclips en tirades van Hamas-leiders, die zich er goed van bewust zijn dat 'Palestijnen' nep zijn en toch blijven beweren dat ze 'land hebben verloren'. We hebben hier te maken met een satanische doodscultuur en niet met een volk dat het slachtoffer werd van het verlies van land. Waar moet men anders een maatschappij bij indelen die hun kinderen vanaf de kleuterklas leren hoe zij hun buren moeten vermoorden?

Velen zijn er desondanks van overtuigd dat Israël Palestijns land bezet houdt. Men zou mij daarom een plezier doen de volgende simpele vragen te beantwoorden en daarbij de historische bewijzen bij te voegen.

Wanneer is die Palestijnse natie ontstaan en wie was de oprichter?

Noem eens een president voordat Jasser Arafat aan de macht kwam.

Wat waren de grenzen?

Wat was de hoofdstad?

Wat waren de belangrijkste steden?

Wat waren de belangrijkste inkomsten van hun economie?

Wat was de staatsvorm?

Was Palestina erkend door andere landen die toen bestonden en wanneer was dat?

Wat was de taal die er gesproken werd?

Wat was het geloof?

Wat was de naam van hun munteenheid?

Overige Bronnen: Middle East Intelligence Digest (diverse afleveringen). De staat van Oslo. Nipac Netherlands. Israel Public Affairs Committee. Reformatorisch Dagblad 24-4-1997.PLO verheft leugen tot hoge norm. Jillian Becker, The Rice and Fall of the PLO. Londen: Weidenfeld and Nicolson 1987. Diverse nieuwsbrieven CIDI, Centrum Informatie en Documentatie Israël OCEJ, Internationale Christelijke Ambassade Jeruzalem, NAI Newsletter Jeruzalem en Women in Green. Jane, s Intelligence Review, oktober 1996, Inside Israels secret organisation. Volkskrant 5-11-1994. Ha'aretz 22 april 2002. David Hathaway, Prophetic Vision nr12 1999 en nr 8 1998. Israël Magazine, nr 22 dec 1996, nr 23 april 1997, nr 24 juni 1997, nr 28 mei 1998. WorldNetDaily 4 maart en 14 april 2002. The Stones cry out, (Video). Joseph Farah, Mythen over het Midden Oosten, 11 oktober 2000. News and Analysis 11 maart 2002. Washington Post 3 april 2002, Michael Kelly. Christenen voor Israël, diverse afleveringen. Abdel Hamid al-Qudsi, interview, Jediot Aharonot, 25 juni 1997. Idem, toespraak Tulkarm (item News Agency, 9 juli 1997). Hanah Ashrawi (The Jeruzalem Post, 25 juli 1995). Toespraak Faisal Hoesseini Bir Zet Universiteit 22 november 1993 (Ma,ariv) .Preek Ekrima Sabri, 11 juli 1997 Al-Aksa moskee, Jeruzalem 11 juli 1997, Radio uitzending Stem van Palestina. Ion Mihai Pacepa, "De KGB Man". Jeruzalem Post, "De zwendelpartij met de benaming 'vluchtelingen'door Shuel Katz." De Chronologie van het Oslo Vredesproces, door Efraim Levy. Honest Reporting 12-12-2002. Het zoeklicht 8-3-2003. Who was Faisal Husseini?

Terug naar: Inhoud